

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában, földszint.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Telefon-szám: 151.

ELŐFIZETÉS: Helyben 1 évre 12 frt, 1/2 évre 6 frt, 1/4 évre 3 frt, 1 óra 1 frt. — Vidéken 1 évre 14 frt, 1/2 évre 7 frt, 1/4 évre 3 frt 50 kr, 1 óra 1 frt 20 kr.

HIRDETÉSEK: 6-hasábos petit sor egyszer 10 kr, minden következőnél 8 kr. Bélyegdíj külön 30 kr. Nyiltár sora 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

ARADI NYOMDARÉSZVÉNYTÁRSASÁG (az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában.)

Telefon-szám: 151.

A belügyminiszter programja.

Budapest, január 28.

Magyarország új belügyminisztere Percezel Dezső tegnap Bonyhádon választói körében beszámolót tartott, mely egyúttal programbeszédje is volt. A belügyi költségvetés letárgyaltatván, a miniszternek nem lett volna egyhamar alkalma, hogy terveit a nyilvánosság előtt bővebben fejtesse, ezért felhasználta ezt a kínálkozó pillanatot, hogy elmondja mindazt, mit a jövőre nézve tervel, vagy szándékozik megtenni.

Az a határozott, biztos, tiszta és józan hang, mely a belügyminiszter beszédéből rögtön szembe tűnik, bizonyára csak azokat lepte meg, kik eddigelé az ő működését vagy nem kísérték méltányos figyelemmel, vagy pedig az elfogultság szemüvegén keresztül nézték azt.

Percezel Dezső belügyminiszter programbeszédjéről Budapestről az alábbi tudósítást vesszük:

A bonyhádi szabadelvűpárt az „Oroszlán” vendéglő nagytermében tartotta értekezletét, melyre Bonyhádról és vidékéről mintegy 1000 választó jelent meg, Döry Dénes kir. tanácsos, pártelnök nyitotta meg az értekezletet.

A jelenlevők lelkesült éljenzése közepette újra Percezel Dezsőt jelöli.

Az értekezlet küldöttséget menesztett a jelölthöz. Lelekesült éljenzés hangzott fel a teremben. A miniszter alig győzte megszorítani a feléje nyújtott kezeket. Mikor az asztalfőnél helyet foglalt, Moldoványi István dr. székfoglaló beszédet intézett a képviselőjelölthöz.

A belügyminiszter programja.

Az éljenzés lecsillapultával Percezel Dezső belügyminiszter a jelenlevők nagy figyelmébe közepette kezdte meg beszédjét melyet az alábbi fő kivonatokban adunk.

Mindenekelőtt megköszönte a választók bizalmát e kijelentette, hogy a jelöltséget újból elfogadja. Aztán így folytatta:

Annál nagyobb öröm tölti el a perczben keblemet, mert önöknek ezen már többször ismétlődő bizalmában nemcsak eddigi politikai magatartásomnak helyeslését és ékesen szóló bizonyítékát látom, hanem azt hiszem, jogosan tekinthetem ezt, elfoglalt állásomnál fogva, az összkormány iránti bizalom kifejezésének is (Elénk helyeslés), miután e kerület választóinak legnagyobb részével oly sürű összeköttetésben állani szerencsés vagyok, hogy nemcsak elveimet, de az azokra vonatkozó kisebb részleteket is mindenki ismerheti. Azon körülménnyel fogva, hogy a kormány elnöke által folyó hó 19-én a képviselőházban elmondott program természetesen az enyim is, azt hiszem, felmentve érezhetném magamat az alól, hogy önöket a képviselőjelöltekre nézve ilyen alkalommal kötelező programbeszéd tartásával fáradszám, (Ugy van!) mindazonáltal kellemes kötelességet vélek teljesíteni ezuttal, hogyha választóim előtt ez alkalommal, ugy általában a kormány által maga elé tűzött feladatokról, valamint spezialiter az én hatáskörömet különösen illető kérdésekre nézve egyet-mást elmondhatok és önöket, kik erre jogosultsággal bírnak, tájékoztatom. (Halljuk! Halljuk!)

Azt hiszem, nem is várhatunk mást és

ezért felesleges is nyomatékkal hangsúlyoznom, hogy az új kormány két sarkalatos alapfeltétele van. (Helyeslés. Halljuk!) Az egyik az 1867. évi 12. t. cikkben lefektetett közjogi kiegyezésnek változtatlan és határozott fentartása (Elénk helyeslés); ennek bármely oldalról jövő akár szükítése, akár tágitása iránt való törekvés elleni megvédése. (Elénk helyeslés.)

A másik alapelve az, hogy a kormány határozottan liberális értelemben kíván eljárni. (Elénk helyeslés.) Erre nézve elég utalni arra, a mit Bánffy Dezső báró kormányelnök ur elmondott és határozott meggyőződése, hogy Magyarországot másképen mint egészen szabadelvű irányban kormányozni lehetetlen. (Ugy van!)

Ezeket két főfeladat az, melynek megoldására a kormány vállalkozott. (Halljuk! Halljuk!)

Az egyházpolitikáról.

Az egyik, hogy az immár törvényre vált egyházpolitikai három kérdésnek, a melyek, mint jól tudják, a lefolyt évnek három utolsó szentesített törvényeként jelentek meg törvénytárunkban, végrehajtását eszközöljük. (Elénk helyeslés.) Ezeket végrehajtani a kormány köteleességének tartja és végre is fogja hajtani. (Elénk helyeslés) még pedig azon határidőben, a mint azt a törvény követeli. (Elénk helyeslés.)

Az állami anyakönyvek.

Mint hogy pedig az állami anyakönyvekről szóló törvény végrehajtása a belügyminiszter feladatát képezi, e tekintetben akképen szándékozom eljárni, hogy az anyakönyvi kerületek megállapítása, elnevezése és a székhelynek kitzítése már az év első felében megtörténjék, hogy az anyakönyvvezetők ugy nevezessenek ki, hogy 1895. szeptember elsején az állami anyakönyvek vezetését az egész országban megkezdhessék. (Elénk helyeslés.)

Csak egyet kívánok itt megjegyezni, hogy anyakönyvek vezetésére a tanító elemet tartom alkalmasnak, a hazánk bizonyos vidékein fenforgó sepcziális viszonyoknál fogva nélkülözhetetlenek tartom, hogy már is, működésének kezdetén indítva érezsem magamat arra, hogy a vallás és közoktatásügyi minisztert megkérjem, hogy az 1869-iki törvény azon rendelkezése, hogy a tanító közhivatalt nem viselhet, akkép interpretálassék, hogy az anyakönyvvezetői megbízatásnak ez akadályul ne szolgáljon. (Elénk helyeslés); ninosen kétséget az iránt, hogy ehhez a vallás és közoktatásügyi miniszter hozzá is fog járulni.

A polgári házasság.

A másik nagy fontosságú törvény, bár nem tartozik hatáskörömbe: a kötelező polgári házasságról szóló (Halljuk). E törvény végrehajtását a törvény december havában rendeli, ennél fogva az illető szakminiszter által meg lesznek téve az előleges intézkedések, hogy az már decemberben végre is legyen hajtva. (Elénk éljenzés.) Természetesen azonban, hogy ez nem történhet meg előbb, míg az állami anyakönyvek behozva ninosenek (Ugy van!) ez a magyarázata annak,

hogy miért tartom én elkerülhetlennék, hogy az állami anyakönyvek már készen legyenek és az anyakönyvvezetők működjenek. (Helyeslés.)

A végrehajtás módzatait illetőleg azt hiszem, hogy a kormány minden igaz honfinak csak elismerésére számíthat, midőn az eljárási módra nézve azt tűzte ki öszül, hogy ez aképen történjék, hogy a kedélyek, a melyek izgalomba hozattak, lecsillapittassanak és az általános megnyugvás a végrehajtás közben és azután minél inkább elérjék vagy minél inkább megközelítessék! (Elénk éljenzés.)

A másik két javaslatról.

Itt még ki kell jelentenem, hogy az egyházpolitikai kérdések azok kettejére nézve, a melyek a vallás szabad gyakorlatáról és a zsidóvallás reczepeziójáról szólnak és még csak mint javaslatok fekszenek a törvényhozás előtt, a kormány határozott álláspontja az, hogy azokat az elvekre nézve feltétlenül fenntartja. (Elénk helyeslés.) Azonban a szerkezethez és szavakhoz nem ragaszkodik (Elénk helyeslés) mert a főcél az, hogy ezen elvek törvényre váljanak és hogy ezek mint szentesített törvények minél előbb törvénykönyvbe beiktattassanak. (Hosszas helyeslés.)

A közigazgatási reformok.

Ezek után áttérhetek azon másik fő feladatra, a mely a kormányra vár s a mely az előző kormányoktól reánk örökséget képez, értem a közigazgatási reformnak országsszerte érdeklődést keltett nagyfontosságú kérdését. Ezek közül csak a közigazgatási bíróságokról szóló javaslat az, a melyet a törvény rendelkezéséhez képest eddig nemcsak a ház elé terjesztett, hanem a Háznak e célra kiküldött szakbizottsága által le is tárgyalott. Erre nézve a kormány az képezi feladatát, hogy az még a folyó ülészek nyári szünete előtt a törvényhozás által letárgyaltassék és lehetőleg törvényerőre emeltessék. (Elénk helyeslés.)

E törvényjavaslat, a mint tudjuk, egyike azoknak, a melyek megnyugtatót nyújtanak mindenkinek arra nézve, hogy jövőre ugy egyeznek, mint testületek nagyobb jogvédelemre és jogbiztonságra tarthassanak számot. (Elénk helyeslés.) Azt hiszem, hogy ennek törvényerőre való emelésénél számíthat a kormány a képviselőházban nemcsak a szabadelvű párt szavazatára, hanem pártkülönbég nélkül az elfogulatlanul gondolkosók legnagyobb részére. (Helyeslés) ninos is kétségem az iránt, hogy a kormánynak nyári szünet előtt sikerülni fog ezt törvényerőre emelni. (Helyeslés.) Ami már most az 1891-ik törvényben kimondott utasítás többi részzeit illeti, ebben a tekintetben be kell vallanom, nem nagyon haladt előbbre a dolog.

A mostani belügyi kormányra hárul tehát a feladat, hogy az 1891-ben kapott utasításnak eleget tegyen. E kérdésre nézve az én felfogásom az, hogy az a vita, a mely leginkább a körül forgott, hogy hol kezdessék a reform, felülről lefelé vagy alulról felfelé, a vármegyéken-e, ugy a mint azt Szapáry gróf kezdeményezte, vagy pedig megfordítva a községek szervezetén, meglehetősen irrelevans és minden gyakorlati haszon nélkül való.

Tökéletesen mindegy, hogy hol kezdjük a reformot, (Ugy van!) a fő az, hogy meg kell

csinálni, még pedig jól, (Ugy van!) ami szerintem csak úgy lehetséges, hogyha a javaslatok nem külön, hanem együtt bocsájtatnak a törvényhozás ítélete alá, hogy mindjárt az első alkalommal teljes képet nyújtson a reformnak egészéről, (Elénk helyeslés) hiszen a kérdések annyira kapcsolatosak és oly sűrűn nyulnak a gépezetnek fogai egymásba, hogy teljesen lehetetlen ezeket egymástól elkülönítve bocsájtani bírálathoz. (Elénk helyeslés.)

A vármegyék rendezése.

En egyidejűleg fogom elkészíteni a nyilvánosság elé bocsájtani úgy a vármegyék szervezetről, mint a községek rendezéséről szóló törvényjavaslatot. (Elénk helyeslés) az előbbibe foglalván bele az adott utasításnak, de a dolog természetének is megfelelőleg, az önkormányzatról, mely attól elválaszthatatlan és a közigazgatási bizottságokról szólót. (Elénk helyeslés.)

Ezek mellett amire ugyan a megbízatás nem terjed ki, de a mire a logikai nexus parancsa kényszerít, előfogom terjeszteni a városok rendezéséről szóló javaslatot és hogy ezeket az ügyeket nem hatalmának növelése szempontjából akarja létesíteni, az államosítást pedig nem a kormány omnimentiajában megteremtéséért: be fogom nyújtani a sokat sürgetett garanciális javaslatot, a fegyelmi eljárásról szólót. (Elénk, hosszas helyeslés.)

A vármegyék kérdésénél, azok előtt, akik ismernek teljesen fölösleges, hogy védjem magamat azon támadások ellen amelyeknek kitéve voltam 1891-ben, midőn velem, mint az akkori javaslat előadóival szemben azt hangostatták, hogy én ellenséges indulattal visoltam a vármegyék iránt.

Mindenki tudja azt a t. polgártársaim, hogy mennyire vagyok összeforva a megyével; hisz én a megyében nőttem fel és ha elfogult lennék, kétségtelenül inkább a vármegye mellett, mint az ellen lehetnék elfogult. (Eljenzés.) Hogyha én nem a higgadt, nyugodt megfontolás hideg bírálatának tüvegén át nézném a dolgot, hanem szívem és kedélyem sugallatát követhetném, hogy csak a vármegye mellett lehetnék elfogult. (Ugy van.) De ezzel nem jó szolgálatot tennék; mert, hogy a vármegyéknek államosítása csakugyan szükséges, ezt már elődeink, kik a magyar parlamentarizmust megteremtették, már 1848-ban bellátták és törvénybe ígtatták, (Igaz! Ugy van!) Hisz tudjuk, hogy már 1848-ban törvénybe utasították a kormányt arra, hogy a vármegyék szerkezetének a parlamentáris kormányzással való összhangba hoztala iránt törvényjavaslatot készítsem. A mióta tehát csak a parlamentarizmus fennáll, lépten-nyomon láttuk azt, hogy ők egészen helyesen ítélték meg a dolgok állását, midőn kimondották, hogy a két intézményt egymással összhangba kell hozni és 1864 óta a törvényhozásnak folytonosan az képezte feladatát, hogy ezen összhangot, ha nem is rendszeres, de a szükségleteknek megfelelő időlegesen egyes intézkedésekkel elősegítse és megközelítse. (Ugy van!)

Amde láttuk azt, hogy ez sikerhez nem vezetett s ezért ma már kivéve a municipalistákat, akiknél, azt hiszem nagyobb szerepe van a szívnek és a vármegyék iránti régi lelkesedésnek, mint a higgadt megfontolásnak, az egész közvélemény a vármegyék államosítása mellett foglal állást. (Ugy van.) A midőn azonban én határozottan kívánatosnak és szükségesnek tartom a vármegyéknek államosítását, ezzel egyidejűleg ép oly szükségesnek, ép úgy kívánatosnak jelzem az egészséges életerős vármegyeyi önkormányzati élet létesítését is. (Eljenzés.) E téren az a mi tapasztalatunk és ezzel általánosan tudvalevő dolgot mondok, hogy nálunk jelenleg önkor-

mányzati életéről beszélni is alig lehet. (Ugy van!) Mert hiszen mindnyájan tudjuk, hogy nálunk az önkormányzat miből áll, hogy a megyének, nem mondom minden fontosabb — mert ezekre nézve kétségtelenül kívánatos — de csaknem minden aprólékos dolga felsőbb jóváhagyást igényel, hogy a megyében a főispánnak és minden érdekeltnek minden kérdésben bármint természetű legyen is az, felelősségi joga van, minél fogva csaknem minden egyes kérdés a szakminiszter elé megy, ami azt eredményezi, hogy a megye határoz, de a miniszter dönt. (Igaz! Ugy van!)

Ez a helyzet uraim, tovább így nem maradhat, az az állapot, melyet teremteni szándékozunk, az önkormányzatnak válik javára. (Ugy van.)

A harmadik kérdésre nézve, hogy miképpen létesítsük az önkormányzatot, hogy miképpen állapítsuk meg ennek hatáskörét és fogalmának határait: határozottan az a véleményem, hogy adjuk meg az önkormányzatnak amire szüksége van, de ne adjunk neki semmivel se többet, (Ugy van!) adjunk neki annyit, amennyit elviselni képes, de ne terheljük túl, (Helyeslés) nehogy mindjárt kezdetben arról legyünk kénytelenek meggyőződni, hogy nem eléggé erős faktorokkal számoltunk, (Ugy van!) Ezért az a szándéka a kormánynak, hogy a törvényjavaslatnak ezt a részét akképpen állapítsa meg, miszerint abban egy életképes és valódi tartalommal bíró önkormányzat alapjait rakja le. (Elénk helyeslés.)

A fegyelmi eljárás.

Ami azt illeti, hogy egyidejűleg kívánom a vármegyék rendezéséről, a városokról és a községekről szóló törvényjavaslatokkal a fegyelmi eljárásokról szóló javaslatot is előterjeszteni, ez azért történik, mert az egyike azoknak a garanciális javaslatoknak, amelyeknek a megalkotása nélkül az akkori ellenzékben még azok sem akartak az államosítás törvényre emeléséhez hozzájárulni, akik különben az államosítás elvét pártolták.

Ennek részletezésében azonban ma nem kívánok belebozsátkozni, de egyet már most kell hangsúlyoznom és ez az (Halljuk! Halljuk!), hogy szükségesnek tartom a magam részéről, hogy a fegyelmi eljárás akként szabályoztassék, hogy a fegyelmi büntetések leg súlyosbika, a hivatalvesztés, a hivatalból való elmozdítást végső fokozatnak nem a miniszter, hanem egy teljes, a függetlenség minden attributumával felruházott bíróság mondja ki. (Hosszas helyeslés.)

Földmívelésügy.

A kormánynak nem szorosan a belügyi tárczáját illető működési köréből a mai viszonyok között kétségtelenül a földmívelésügyi minisztérium ressortjában levő közgazdasági kérdések válnak ki. (Halljuk! Halljuk!)

Ezekre nézve a kormány határozottan feladatai közé sorolja, hogy a jelenlegi tagadhatatlanul súlyos közgazdasági viszonyokból való kibontakozásra mindent ami hatáskörébe áll, megtegyen (Elénk helyeslés), és minél előbb életbe léptessen; (Helyeslés) természetfelettiben azonban nem tehet s ezt nem is kívánhatja senki; azért azok, a kik a gabona árára a jelenlegi hanyatlását egyedül a volt kormány mulasztásának tulajdonítják, vagy azt hiszik, hogy a kormánynak módjában lett volna oda hatni, hogy a gabona árát csak öt vagy tíz krajczárral is emelje, szintén tudják hogy ezzel olyasmit állítanak, ami nem igazolható. (Ugy van!) A kormány határozottan óhajtja, hogy a philoxera által tönkretett szőlők rekonstrukciója minél előbb oly törvényhozási intézkedésekkel tétessék lehetővé s mozdíttassék elő, amelyek az eddigi kísérletek által nyújtott tapasztalatok szerint a kérdések megoldására a legalkalmasabbak. (Elénk helyeslés.) A kellő pénzeszközök rendelkezésre bocsátása iránt a pénzügyminiszterrel az egyetértés és a megállapodás máris létrejött és azt hiszem, hogy már legközelebb értesülni fogunk azon tanácskozásokról, amelyek az erre

vonatkozó törvényjavaslatok előkészítése céljából módosítottak. (Helyeslés.)

A kormány általános programjában ezen felül felvetett még az állatbiztosítás ügye és pedig mint olyan, a mely közvetlenül a szőlő rekonstrukciójáról szóló törvényjavaslatok után tüzetik napirendre, (Elénk helyeslés) és itt jeleznem kell, hogy épen azért, mert a kérdést a kormány nagyrontosságúnak tartja, úgy kívánjuk azt előkészíteni, hogy ez minden tekintetben megfeleljen a várakozásnak. (Eljenzés.) Ezért szükségesnek tartjuk, hogy ezen törvényhozási alkotás előtt a mezőgazdasági statisztikáról szóló törvény készíttessék el és ez évben terjesztessék a törvényhozási elé, (Helyeslés) ezután azonnal az állatbiztosítás vételessék elő. (Elénk helyeslés.)

Pénzügyek.

A pénzügyek terén a kormánynak azt a feladatát, hogy a nem könnyen és nem csekély áldozatokkal pár év óta létrehozott egyensúlyt a háztartásban és az ez által megállapított hitelképességet teljes mértékben fentartsa, (Elénk helyeslés.) hogy a volt kormány nagynevű elnökétől, Wekerle Sándortól (Elénk eljenzés.) örökségképp átvett és az egyes adók reformjára vonatkozólag megindított munkálatokat folytassa, befejezze és az előmunkálatok bevégezése után a törvényhozási által megoldásra juttassa, (Elénk helyeslés.) hogy a valuta rendezése iránt megkezdett műveleteket azon az alapon, azon fonalak felvételével, amint az eddig is történt, felvegye, és a viszonyok által engedett lehetőség szerint a cél eléréséhez közelebb vigye. (Hosszas eljenzés.)

Igazságügy.

Az igazságügyi tárcza keretében a kormány teljesen azon az alapon áll, melyet a lelépett igazságügyi miniszter foglalt el, kinek törvényjavaslatát a kormány és utóda átvette úgy, a mint vannak. (Helyeslés.)

Beszédét így végezte a miniszter:

Ne hagyják még oly hangzatos jelszavaktól sem eltántorítottani magukat, hanem tartsák fenn a mai jó egyetértést a jövőre is. (Hosszas eljenzés.) Ez alapon és így értelemben szívem legmélyéből köszönöm az önk által felém nyújtott bizalmat. (Hosszas eljenzés.)

Ezután Döry Dénes pártelnök a szabadelpárt híveit egyetértésre és kitartásra buzdítja, mire a megjelentek Perózel Dezső éltetésével eloszlottak.

BELFÖLD.

A főrendek és az egyházpolitika. A képviselőház szombati ülésén — mint a P. N. írja — Kovács Albert szemére vetette Wlassics kultuszminiszternek, hogy a kormány kompromisszumot kötött a főrendekkel a még tárgyalásra váró egyházpolitikai javaslatok dolgában s hajlandónak mutatkozik arra, hogy a hátralevő javaslatok egyikéből kihagyja a felekezeten kívül állás megengedését, a másikkól pedig a zsidó vallásra való áttérést. A kultuszminiszter közbekiáltotta, hogy „Nem úgy van!” s mi is úgy tudjuk, hogy ilyen kompromisszumról szó sem volt soha a kormány és a főrendi ellenzék között. A kormány mindössze csak arra hajlandó, hogy a felekezeten kívül állók jogviszonyait rendeleti uton szabályozza. A recepcionális törvényjavaslatnak azonban minden betűjéhez ragaszkodik s eltökélt szándéka, hogy e javaslatot a képviselőház után annyiszor küldi vissza a főrendiháznak, ahányszor csak elveti.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

— Az „Aradi Közlöny” távirati tudósítása. —
Budapest, január 28.

Kezdeté délelőtt 10 órakor.

Elnök: Szilágyi Dezső.

